

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové, a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Miroslava Makajeva ve věci

žalobce: **D. K.,**
t. č. X,

zastoupený advokátkou Mgr. Michaelou Kasper Beňovou,
se sídlem Masarykova 50, Lysá nad Labem,

proti

žalovaným: **1) Vězeňská služba ČR, Věznice Heřmanice,**
se sídlem Orlovská 35, Ostrava,

2) Vězeňská služba ČR, Věznice Vinařice,
se sídlem Hlavní 245, Vinařice,

o **žalobě proti rozhodnutím žalované 1)** ze dne 3. 9. 2020, č. j. VS-79176/ČJ-2020-803532-KT, ze dne 7. 9. 2020, č. j. VS-116776-2/ČJ-2020-803532-KT, a **proti rozhodnutím žalované 2)** ze dne 18. 11. 2020, č. j. VS-205908-3/ČJ-2020-800532-28, ze dne 3. 12. 2020, č. j. VS-220716-6/ČJ-2020-800532, ze dne 18. 2. 2021, č. j. VS-147515-2/ČJ-2020-803532-28, a ze dne 1. 3. 2021, č. j. VS-31392-7/ČJ-2021-800532,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutím žalované 1) ze dne 3. 9. 2020, č. j. VS-79176/ČJ-2020-803532-KT, a ze dne 7. 9. 2020, č. j. VS-116776-2/ČJ-2020-803532-KT, se postupuje Krajskému soudu v Ostravě.
- II. Ve vztahu k rozhodnutí žalované 2) ze dne 18. 2. 2021, č. j. VS-147515-2/ČJ-2020-803532-28 se odmítá a věc se postupuje k vyřízení řediteli věznice Vinařice.
- III. Ve zbytku se žaloby odmítají.
- IV. Ve vztahu k žalobám proti rozhodnutím žalované 2) ze dne 18. 11. 2020, č. j. VS-205908-3/ČJ-2020-800532-28, ze dne 3. 12. 2020, č. j. VS-220716-6/ČJ-2020-800532, ze dne 18. 2. 2021, č. j. VS-147515-2/ČJ-2020-803532-28, a ze dne 1. 3. 2021, č. j. VS-31392-7/ČJ-2021-800532, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce dne 16. 2. 2021 datoval a dne 18. 2. 2021 odeslal Krajskému soudu v Praze žalobu označenou jako „žádost o přezkum kázeňských trestů udělených VS - Vinařice“. Uvedl pouze, že žádá o soudní přezkum kázeňských trestů uložených Vězeňskou službou ČR, věznice

Vinařice, a že mu vězeňská služba ve čtyřech případech nevydala sběrný arch kázeňského řízení. Současně se domáhal osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Soud žalobce usnesením ze dne 30. 3. 2021 zcela osvobodil od soudních poplatků, ustanovil mu zástupkyni a vyzval ho k označení napadených rozhodnutí. Napadená rozhodnutí měl žalobce s ohledem na tvrzené nevydání příslušných dokumentů označit alespoň tak, že uvede, jakých kázeňských přestupků se týkají a v jakém časovém období měla být vydána. Přípisem ze dne 14. 4. 2021 žalobce uvedl, že se marně pokouší získat kopie kázeňských spisů a že mu napadená kázeňská rozhodnutí ani žádné jiné související dokumenty týkající se kázeňských přestupků dosud nebyly vydány. Přípisem ze dne 10. 5. 2021 uvedl, že ustanovené zástupkyni žalobce zaslala žalovaná 2) na pokyn soudu rozhodnutí o kázeňských přestupcích, a označil (v záhlaví tohoto usnesení uvedená) napadená rozhodnutí, resp. jím předcházející prvostupňová rozhodnutí. Soud žalobce usnesením ze dne 12. 5. 2021 vyzval k odstranění vad žaloby ve lhůtě dvou měsíců od doručení napadených rozhodnutí. Na tuto výzvu reagoval žalobce přípisem ze dne 23. 6. 2021. V něm mimo jiné uvedl, že v projednávaných kázeňských řízeních měl 11 advokátů určených ČAK podle § 18c zákona č. 85/1996, o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii“), a to na základě jeho žádostí o poskytnutí bezplatné právní služby.

2. Soud se nejprve zabýval podmínkami řízení a přípustností žaloby proti jednotlivým napadeným rozhodnutím.

Rozhodnutí ze dne 3. 9. 2020 a 7. 9. 2020

3. Při ověřování podmínek řízení dospěl soud k závěru, že není k projednání a rozhodnutí ve věci rozhodnutí žalované 1) místně příslušný.
4. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.
5. Podle § 7 odst. 6 věty první s. ř. s., není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.
6. Správním orgánem, který vydal ve výše uvedených věcech rozhodnutí v prvním stupni, je žalovaná 1), tedy věznice Heřmanice, se sídlem Orlovská 35, Ostrava, tedy v obvodu Krajského soudu v Ostravě [bod 8 přílohy č. 2 a bod 42 přílohy č. 3 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), ve znění pozdějších předpisů], ve kterém rovněž vykonává svou působnost. Soudem místně příslušným k projednání a rozhodnutí žalobcem podané žaloby je tedy Krajský soud v Ostravě.
7. Z výše uvedených důvodů byly žaloby proti rozhodnutím ze dne 3. 9. 2020 a 7. 9. 2020 výrokem I tohoto rozhodnutí v souladu s § 7 odst. 6 s. ř. s. postoupeny věcně a místně příslušnému Krajskému soudu v Ostravě.

Rozhodnutí ze dne 18. 11. 2020

8. Pokud jde o rozhodnutí ze dne 9. 11. 2020, č. j. VS-205908-2/ČJ-2020-800532-28, kterým byl žalobci uložen kázeňský trest umístění do uzavřeného oddílu na sedm dní, soud zjistil,

že proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 11. 11. 2020 stížnost, která byla rozhodnutím ředitele žalované č. 2 ze dne 18. 11. 2020, č. j. VS-205908-3/ČJ-2020-800532-28, zamítnuta. Žalobce odmítl rozhodnutí o stížnosti podepsat a převzít, příslušný zaměstnanec tak o této skutečnosti učinil dne 18. 11. 2020 záznam.

9. O situaci, kdy žalobce odmítne podepsat a převzít rozhodnutí o stížnosti proti rozhodnutí o kázeňském trestu již rozhodoval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v rozsudku ze dne 4. 8. 2020, č. j. 10 As 118/2020 – 52, a to ve věci téhož žalobce. Soud neshledal důvod se od závěrů NSS odchýlit.
10. Pro posouzení včasnosti žaloby je podstatou otázka doručení rozhodnutí o stížnosti. Od toho se odvíjí uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s.
11. Doručování rozhodnutí o kázeňských trestech a o stížnostech proti nim je upraveno v § 76 odst. 2 a odst. 3 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „zákon o výkonu trestu“). Rozhodnutí, proti kterým je přípustná stížnost (tedy i rozhodnutí o uložení kázeňského trestu uvedená v § 52 odst. 4 věty první zákona o výkonu trestu), se oznamují doručením písemného vyhotovení; správní řád se nepoužije (§ 76 odst. 1 téhož zákona).
12. Bližší postup při ukládání kázeňských trestů pak vyplývá z § 58 až § 60 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, a § 32 a § 35 nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky č. 23/2020, o kázeňském řízení u obviněných, odsouzených a chovanců (dříve § 31 a § 34 nařízení generálního ředitele Vězeňské služby České republiky č. 36/2014, o kázeňském řízení u obviněných, odsouzených a chovanců, ve znění účinném do 30. 9. 2020). Rozhodnutí o uložení kázeňského trestu umístění do uzavřeného oddělení se vyhotovuje písemně, oznamuje ústním vyhlášením a v jednom vyhotovení se vydává pachateli kázeňského přestupku, který jeho převzetí písemně stvrdí svým podpisem. Pokud pachatel odmítne rozhodnutí stvrdit podpisem a převzít, jak tomu bylo v této věci, zaměstnanec s kázeňskou pravomocí o takovém postupu odsouzeného učiní do rozhodnutí záznam. Takové rozhodnutí se pak zakládá do osobního spisu odsouzeného (§ 47 výše cit. nařízení generálního ředitele Vězeňské služby).
13. Žalobce netvrdí, že by byl v tomto řízení zastoupen advokátem či jiným zástupcem, ani z žádných okolností toto nevyplývá, proto lze účinky doručení posuzovat pouze vůči jeho osobě. Jelikož žalobce odmítl napadené rozhodnutí podepsat a převzít a příslušný zaměstnanec o této skutečnosti učinil dne 18. 11. 2020 záznam, je třeba toto datum považovat za okamžik doručení, a naopak nelze přisvědčit žalobci, že by mu napadené rozhodnutí nebylo doručeno (viz rozsudek NSS ze dne 4. 8. 2020, č. j. 10 As 118/2020 – 52).
14. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odstavce 4 téhož ustanovení zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh (žalobu) odmítne, jestliže byl návrh (žaloba) podán předčasně nebo opožděně.
15. Podle § 40 odst. 1 věty první s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke

skutečnosti určující její počátek. Podle odstavce 2 věty první téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odstavce 3 věty první téhož ustanovení, případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

16. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců byla středa 18. 11. 2020, a téhož dne v souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. začala plynout dvouměsíční lhůta pro podání žaloby, která skončila v pondělí 18. 1. 2021. Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby žalobce žalobu nejpozději dne 18. 1. 2021 předal soudu nebo jemu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předal orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobce neučinil, neboť podání obsahující žalobu nechal vypravit až dne 18. 2. 2021, tedy měsíc po uplynutí zákonné lhůty. Soud proto žalobu proti rozhodnutí ze dne 9. 11. 2020, č. j. VS-205908-2/ČJ-2020-800532-28, odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.

Rozhodnutí ze dne 3. 12. 2020

17. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.
18. Podle § 68 písm. a) s. ř. s. žaloba je nepřipustná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.
19. Podle § 52 odst. 1 zákona o výkonu trestu má odsouzený právo podat do 3 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o uložení kázeňského trestu proti tomuto rozhodnutí stížnost.
20. Z obsahu správních spisů vyplývá, že žalobce proti v záhlaví uvedenému prvostupňovému rozhodnutí žalované 2) ze dne 3. 12. 2020 stížnost v zákonem stanovené lhůtě nepodal. Jelikož žalobce v průběhu správního řízení nevyčerpal řádné opravné prostředky, ačkoliv byly přípustné, soud žalobu proti rozhodnutí ze dne 3. 12. 2020, č. j. VS-220716-6/ČJ-2020-800532, odmítl pro nepřipustnost podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s.

Rozhodnutí ze dne 18. 2. 2021

21. Pokud jde o rozhodnutí ze dne 18. 2. 2021, č. j. VS-147515-2/ČJ-2020-803532-28, soud zjistil, že tehdejší advokát žalobce Mgr. Petr Janeček podal proti tomuto rozhodnutí dne 22. 2. 2021 stížnost. O této stížnosti dosud nebylo rozhodnuto. Žalovaná 2) k tomu uvedla, že „na stížnost nebyla brána zřetel“, neboť žalobce dne 19. 2. 2021 písemně odvolal plnou moc udělenou advokátu Mgr. Petru Janečkovi. Odvolání plné moci doložila přípisem žalobce ze dne 19. 2. 2021.
22. Podle § 20 odst. 4 zákona o advokacii je klient oprávněn smlouvu o poskytování právních služeb vypovědět kdykoliv, a to i bez udání důvodu. Podle § 20 odst. 6 zákona o advokacii nedohodne-li se advokát s klientem jinak nebo neučiní-li klient jiné opatření, je advokát povinen po dobu 15 dnů ode dne, kdy smlouva o poskytování právních služeb na základě výpovědi podle odstavců 1 až 5 nebo z jiného důvodu zanikla, činit veškeré neodkladné

úkony tak, aby klient neutrpěl na svých právech nebo oprávněných zájmech újmu. To neplatí, pokud klient advokátovi sdělí, že na splnění této povinnosti netrvá.

23. Podání opravného prostředku proti rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě je neodkladným úkonem ve smyslu § 20 odst. 6 zákona o advokacii. Advokát žalobce byl k podání stížnosti po odvolání plné moci oprávněn, ba dokonce povinen. Této povinnosti by se zprostil toliko dohodou se žalobcem či oznámením žalobce, že na splnění této povinnosti netrvá. Nic však nenasvědčuje tomu, že by k takové dohodě či oznámení došlo. Stížnost ze dne 22. 2. 2021 tak byla podána v zákonem stanovené lhůtě oprávněnou osobou a žalovaná 2) je povinna o ní rozhodnout. Proto, uvedla-li žalovaná 2), že „na stížnost nebyla brána zřetel“ a žalobce v důsledku toho rovnou přistoupil k podání správní žaloby, jde o obdobnou situaci, jakoby se navrhovatel řídil nesprávným poučením správního orgánu o tom, že proti jeho rozhodnutí není přípustný opravný prostředek. Z tohoto důvodu soud postupoval podle § 46 odst. 5 s. ř. s., žalobu odmítl a současně věc postoupil k vyřízení řediteli věznice coby orgánu příslušného k vyřízení stížnosti (§ 52 odst. 3 zákona o výkonu trestu; výrok II).

Rozhodnutí ze dne 1. 3. 2021

24. V podání ze dne 10. 5. 2021 ustanovená zástupkyně žalobce uvedla, že žalobce napadl mimo jiné i rozhodnutí ze dne 24. 2. 2021, č. j. VS-31392-5/ČJ-2021-800532 (zjevnou písařskou chybou uvedla rok vydání rozhodnutí 2020 namísto 2021). Soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce podal proti napadenému rozhodnutí dne 25. 2. 2021 stížnost, která byla rozhodnutím ředitele ze dne 1. 3. 2021, č. j. VS-31392-7/ČJ-2021-800532, zamítnuta.
25. Žalobu „o přezkum kázeňských trestů VS Vinařice“ datovanou dne 16. 2. 2021 a odeslanou dne 18. 2. 2021 nelze považovat za žalobu proti rozhodnutí o kázeňském trestu ze dne 24. 2. 2021, resp. proti rozhodnutí o stížnosti ze dne 1. 3. 2021, neboť v době podání žaloby tato rozhodnutí ještě neexistovala. Dnem podání žaloby je omezena množina rozhodnutí, proti nimž může žaloba směřovat. Nelze žalovat „pro futuro“ budoucí rozhodnutí žalovaného.
26. I pokud by soud považoval podání ze dne 10. 5. 2021 za samostatnou žalobu (spojenou se žádostí o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce), nezbylo by mu než konstatovat, že byla podána opožděně. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že rozhodnutí o zamítnutí stížnosti ze dne 1. 3. 2021 bylo téhož dne doručeno žalobci, který jeho převzetí stvrdil svým podpisem. Tento den je tak zapotřebí považovat za den oznámení dotčeného rozhodnutí žalobci ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců bylo pondělí 1. 3. 2021, dvouměsíční lhůta pro podání žaloby skončila v pondělí 3. 5. 2021, tj. nejbližší následující pracovní den po sobotě 1. 5. 2021, na kterou by konec lhůty jinak připadl. Pro zachování lhůty k podání žaloby tudíž bylo třeba, aby žalobce žalobu nejpozději dne 3. 5. 2021 předal soudu nebo jemu zaslal prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předal orgánu, který má povinnost ji doručit. To však žalobce neučinil. Soud proto žalobu proti rozhodnutí ze dne 1. 3. 2021, č. j. VS-31392-7/ČJ-2021-800532, odmítl pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.

Rozhodnutí o nákladech řízení

27. Výrok IV je dán § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu

nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Soud zdůrazňuje, že rozhodoval pouze o nákladech ve vztahu k žalobám, jež byly výrokem III odmítnuty.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. srpna 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu